

«Արք մեծահանձարք, յոր ծագս աշխարհի և
իցէք, այս է ձեր ճակատագիր. վիշտք և զը-
զուանք և հալածանք, արհամարհութիւն իշխա-
նաց, հովութիւն սոսկականաց, չարախօսու-
թիւնք նախանձորդաց կամ որոց նախանձորդս
ձեզ զանձինս համարիցին, աղքատութիւն և
վտարանդութիւնք, թերևս և մահ անգամ ան-
ծանօթ ի հեռուոր օտարութեան ի ձերոց
հայրենեաց. այսոքիկ են ահա բաժինք վիճակի
ձերոյ: Եւ զի՞նչ աստի. գուցէ արդեօք ձեռն-
թափ ի հրահանգելոյ զմարդիկ լինիցիք: Ոչ.
մի այդպէս: Սակայն թէ և կամիցիք ինչ, միթէ
ձեռնհաս իցէք ի նոյն. միթէ կարող ինչ իցէք
սանձգնել ձերոմէ հանձարոյ, կամ զգէ՞մ ունել
զահագին թափոյ ուժգնութեն որով վարէ նա
զձեզ: Ոչ ապաքէն առ ի խոկալ եկեալ է ձեր
յաշխարհս, զի և արեգակն ի լուսաւորել զաշ-
խարհ. ոչ ապաքէն և ձերդ շարժումն եկամուտ է
ի ձեզ իբրև զնորայն: Հապա անսասնիք ձերոցդ օ-
րինաց, և մի բնաւ եղով զանձինս կարդայցէք:
Զի՞նչ ինչ ազդիցեն թշնամիք ձեր ընդդէմ շըշ-
մարտութեան. յաւերժական է նա, և այլն ա-
մենայն անցեալ գնայ: Ճշմարտութիւնն է վարձ
վաստակոց ձերոց. նոյն ճարակ հանձարոյ, և
նոյն զօրավիզն յաշխատութիւնս ձեր: Բազումք
իցեն որ յանմտութէ կամ ի ցրտութենէ և կամ
ի խուժարուժ բարոյից բերեալք լլկեն զձեզ և
հալածեն. այլ և շատք ևս համախորհուրդք ընդ
ձեզ գտանին ծագաց ի ծագս աշխարհի: Յիշեցէք
առաքինիք, զի և նոքա չարչարակից են ձեզ և
ի խորհրդակից. յիշեցէք զի Սոկրատ և Պլատոն
և նոցին նմանիքն՝ թէպէտ վաղամեռիկք՝ այլ
բարեկամք ձեր են, և ի դարս որ զինի՝ կայցեն
անշուշտ այլք յովմք որ խելամուտ բանից ձե-
րոց եղիցին, և ձեզ հանգոյն զամենայնէ խորհես-
ցին: Մի ազդ և մի տոհմ էք դուք և համօրէն
արք աւագք որ եղենն և որ գալոց են: Ոչ զի
յայս ինչ վայրի կամ յայն ինչ ժամանակի զետղ
առեալ դադարիցէք՝ լեալ էք դուք. հապա կեց-
ջիք սակա ամենայն աշխարհաց և ամենայն ժամա-
նակաց. ծաւալեսցիք զկեանս ձեր ի վերայ կենաց
ազգի մարդկան. նա և անդր ի վեր ևս ամբարձ-
ջիք զմիտս ձեր. տեսէք զի ըստ պատկերի Աս-
տուծոյ կերպարանեալ է հոգիդ ձեր. քաջացա-
րդք ապա առաջի նորին որպէս վայել է ճշմար-
տութեանն սիրողաց: Բա՛նէ. ի ձեզ ակնարկէ
Աստուած, ձեզ անսայ, ընդ ձեզ հաճի, և դուք
եղով անձանց կարդայցէք: Հանդերձ սովիմք
եթէ դարձեալ և զմարդկան ինչ խնդրիցէք ըզ-
վայտութիւն, ահաւասիկ ևս ձեզ այնմ երաշխա-
ւոր. վկայութիւն ասեմ ոչ անզօր ինչ և անյայտ՝
որպէս այն որ ի վաղանցով յայս կեանս մեր
ընծայի, այլ անեզր և անկորուստ ընդ ժամա-
նակս ձիգս դարուց բազմաց: Տեսէք աւանիկ
որպէս խաղացեալ գայ մատչի հանդերձեալն
ազգ, և զայս առ մի մի ի ձէնջ արձակէ բար-
բառ. Սրբեան զարտասուս քո. իրաւունս առ-
նել քեզ եկի ես, և վախճան տառապանաց

» քոց. ինչ արք մեծահանձարք շնչեն զկենդա-
» նութիւն. ես վրէժխնդիր կացի Վարդեսեայ
» ի թշնամեաց անձին նորա, ես զնշխարս նորին
» յապառաժ վիմաց և ի ձինախաղաղ լերանց
» հանեալ փոխեցի ի Փարիզ. ես եմ որ զբանս
» արկուն կռիւհարեմ, և զբռնակալս նկուն
» կացուցանեմ. ես եմ որ խոտան գրեմ զշիրիմս
» կանգնեալս ի մէջ տաճարաց ի շուք իշխանաց
» աշխարհի, և մեծարեալ պատուեմ զանտաշն
» վէժ որ զնշխարս հանձարեղին ծածկիցէ: Ետչ
» լիցի քեզ, զի անմահ է հոգիք, և անունդ ան-
» մահացի ընդ նմին: Ժամանակն ի փախուստ
» սրանայ, և վայրկեանք զվայրկեանս փոխանա-
» կեն, և սահեալ ի բաց գնայ երազ կենցաղոյս:
» Փոքր միւս ևս, և կեցցես դու. և ներեսցես ան-
» իրաւութեանց քոյոյ ժամանակիդ, անգթու-
» թեան հալածչացն քոց, և բնութեանն՝ փոխա-
» նակ զի քեզ ընտրեաց ի հրահանգել և ի խրա-
» տել զմարդիկ »:

Լուսկաւոր խօսք:

ԽՍՍՔ հասկըցողին ալ չհասկըցո-
ղին ալ քիչ խօսք բաւական է: Լս ա-
ռակը այնչափ ճշմարիտ է որ վրան եր-
կայն բարակ բացատրութիւն ընելը՝
առակին ալ դէմ կ'ըլլայ: Խելացի
մարդը քիչ կը խօսի, մէյմը որ կարճ
խօսքով շատ բան կը հասկըցընէ. եր-
կորդ՝ որ դիմացինը խելացիի տեղ
կը դնէ. իսկ անխելք մարդը շատ կը
խօսի, վասն զի խօսիլ չգիտեր, ու դի-
մացինը խելացի չտեսեր, հապա զա-
մէն մարդ իրմէ կը չափէ: Տկար գլուխ
ուռնեցողը ոչ ինքը ուրիշին կրնայ հաւ-
կըցընել իր միտքը, և ոչ ուրիշներուն
միտքը կարճ խօսքով կը հասկընայ.
Գէշն ան է որ շատ անգամ դիմացինին
երկայն երկայն խօսքերէն ալ բան
չհասկընար:

Արե՛գ Ի՞նչ. «Ի՛նչ»-ինէ՛ս առ ի՛նչի.
Ահա՛ղ ըստ, դառն զո՛րեւ առ ի՛նչի: